

Húsvét 2. Vasárnapja A

A hívek mind összetartottak, és közös volt mindenük. Mindennap összegyűltek a templomban egy szívvel-lélekkal. A kenyeret házaknál törték meg. Örömmel és tiszta szívvel vették magukhoz az ételt. (ApCsel 2,44.46)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 2,42-47

A jeruzsálemi hívek állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. Szent félelem töltött el mindenkit, mert az apostolok révén sok csoda történt és sok jel adatott. A hívek mind összetartottak, és közös volt mindenük. Birtokaikat eladták, és az árát szétosztották azok között, akik szükséget szenvedtek. Mindennap összegyűltek a templomban egy szívvel-lélekkal. A kenyeret házaknál törték meg. Örömmel és tiszta szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként vezetett hozzájuk olyanokat, akik hagyták, hogy megmentse őket.

Szentlecke

1 Péter 1,3-9

Testvéreim! Áldott legyen az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmasságával, Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, élő reményre teremtett újjá bennünket, hogy a mennyben romolhatatlan, szeplőtelen és el nem hervadó örökség várjon rátok. Isten hatalma megőrzött titeket a hitben az örök üdvösségre, amely készen áll, hogy az utolsó időben megnyilvánuljon. Örüljete tehát akkor is, ha most egy kicsit szomorkodnotok kell, mert különféle kísértések érnek benneteket, hogy kipróbált hitetek, mely értékesebb a tűzpróbát kiállt veszendő aranyból, Jézus Krisztus megjelenésekor méltó legyen a dicsőítésre, a dicsőségre és a tiszteletre. Mivel szeretitek Krisztust, bár nem láttátok, és hisztek benne, noha nem találkoztatok vele, amikor elértek hitetek célját, lelketek üdvösségét, – a megdicsőültek kimondhatatlan örömeivel fogtok ujjongani.

Evangélium

János 20,19-31

Amikor a hét első napján (Húsvétvasárnap) beesteledett, Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, pedig a zsidóktól való félelmükben zárva

tartották az ajtót. Belépett és így szólt hozzájuk: "Békesség nektek!" Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat.

Jézus megismételte: "Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket." E szavak után rájuk lehelte, és így folytatta: "Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok meg, az nem nyer bocsánatot."

A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Iker, nem volt velük, amikor Jézus megjelent nekik. Később a tanítványok elmondták neki: "Láttuk az Urat." De ő így szólt: "Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem érintem ujjaimat a szegek helyéhez, és nem tapintom meg kezemmel oldalát, én nem hiszem!"

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte őket: "Békesség nektek!" Tamásnak pedig ezt mondta: "Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat! Ne légy hitetlen, hanem hívő!" Tamás így válaszolt: "Én Uram, én Istenem!" Jézus ezt mondta neki: "Most már hiszel, Tamás, mert láttál engem. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!"

Jézus még sok más csodajeleket is művelt tanítványai szeme láttára, de azok nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket viszont megírták, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne.

Elmélkedés

"Láttuk az Urat!" A Feltámadott megjelent az apostoloknak, megmutatta sebeit, békéjét adta nekik és ezzel együtt – első Pünkösdként – Lelkét lehelte rájuk aki az ő kezüik által teljesíti be Isten tervét. De Tamás nincs jelen ennél a találkozásnál. Erős és egyenes jellem lévén tisztában van vele: "Ha nem látom, nem hiszem!"

Tamás őszinte, nyitott és nincs benne félelem – ilyennek ismerjük meg az evangéliumból azon a néhány helyen, ahol név szerint említik. Nem könnyű rábírnunk, hogy vállalja a hit kockázatát. Egyénisége, valóság és kézzelfoghatóság iránti igénye, bizalmatlansága minden ideológiával szemben, amely nem állja ki a hétköznapi próbáját, pont azok a tulajdonságok, amelyek közel állnak hozzánk, XX. századi emberekhez, akik oly nagy súlyt fektetünk a megmérhető, megszámlálható, bizonyítható dolgokra, hogy hinni tudjunk. De Jézus érti Tamás egyéniségét és nyolc nappal később szaván fogja: "Nyújtsd ki kezedet és tedd oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő." ...

Hogyan boldogulunk ezzel a kihívással, amely elé a feltámadott Úr állít minket? Megelégszünk azzal, hogy úgy ünnepeljük meg a húsvéti liturgiát, hogy szép komolyan és ájtatosan elismételjük: "Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek", anélkül, hogy az események megérintenének? Vagy megpróbáljuk átélni Tamás élményét, Jézus Krisztust provokáljuk és hagyjuk, feltámadása valóság legyen számunkra?

A hitben az a legmeglepőbb, hogy mindannyiunknak megadatik a képesség, hogy hinni tudjon, akár a hihetlent is higgye. Ha hisszük, hogy Isten nekünk ajándékozta, megadta ezt a képességet, ha komolyan vesszük és megteszünk mindent, ami hatalmunkban áll, hogy megvalósítsuk a hihetlent, akkor hitünk valóban hegyeket fog áthelyezni, akkor a Feltámadott nekünk is valóság lesz és "én Uram, én Istenem".